

הקב"ה עשה לרשב"י והחברים נס בדרך

עַד יִהְיוּ אֲזֵלַי, חָמוּ חֵד חוֹיָא מְדַבֵּר קַמֵּייהוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי דָּא אֲזִיל לְאַרְחָשָׁא לָן גִּיסָא ובעוד שהיו

רשב"י והחברים הולכים בדרך הם ראו נחש אחד שהיה הולך לפניהם ואמר רשב"י לחברים שודאי הנחש הזה הולך לעשות לנו נס, **רְהַט תְּהוּא חוֹיָא קַמֵּייהוּ,**

וְקָטַר בְּחַד אַפְעָה בְּקִיטְרָא דְאַרְחָא סְטוּן (ס"א נָצוּן) חֵד בְּחַד וּמִיתוּ ופתאום רץ הנחש ההוא לפניהם במרחק רב והוא קשר את עצמו בחיה

אחת מסוכנת ששמה אפעה [10] במקום של פרשת דרכים שהיו עתידים רשב"י והחברים לעבור שם והנחש והאפעה התקוטטו זה עם זה עד ששניהם מתו. **בַּד מְטוּן, חָמוּ**

לוֹן לְתַרְוּוּייהוּ שְׁכִיבִין בְּאַרְחָא וכאשר הגיעו לשם רשב"י והחברים הם ראו את שניהם שכובים בארץ כאשר הם מתים. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִיךְ**

רַחֲמָנָא דְרַחֲשֵׁ לָן גִּיסָא ואמר רשב"י ברוך ה' שעשה לנו נס. **דִּהָא כָּל מָאן דְּאַסְתָּכַל בְּהָאֵי, בַּד אִיהוּ בְּקִיּוּמִיהּ, אוּ אִיהוּ יִסְתָּכַל בְּבַר נֶשׁ, לָא יִשְׁתַּזְיַב וְדַאי, כָּל שְׁכַן אֵי יִקְרַב**

בְּהַרְיָהּ כי הרי כל מי שמסתכל באפעה הזו כאשר הוא חי ועומד בקיומו או אם האפעה מסתכל באדם או בודאי שלא ינצל אותו אדם ממנה וכ"ש אם הוא יקרב אליו.

קָרָא עֲלֵיהּ קרא רשב"י על עצמו את הפסוק, (תהלים צא) לֹא תִאֻוָּנָה

אֱלֹיךָ רָעָה וְנִנְע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ ואומר עוד רשב"י. **וּבְכֻלָּא**

אור הרשב"י

[10] הרמ"ז ביאר שהיא חיה ההורגת בראייתה והדמשק אליעזר ביאר שהיא נקבתו של הנחש.

הלימוד היומני

לע"נ רבי ציון כהן בן יחזקאל ז"ל

עֶבֶד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיחוּתָא דִּילֵיהּ, וְלִית לָן
 לְאַנְהָנָא קְלָנָא בְּכָל מַה דְּאִיהוּ עֶבֶד שֶׁבְכָל דְּבַר עוֹשֶׂה הַקְּב"ה אֵת
 הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁלוֹ [נח] וְלִכֵּן אֲסוּר לָנוּ לְנַהוּג בִּיזְיוֹן בְּכָל מַה שֶׁעוֹשֶׂה הַקְּב"ה. וְעַל דָּא
 בְּתִיב וְעַל כֵּךְ כְּתוּב בַּפְּסוּק, (תהלים קמ"ה) טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל
 כָּל מַעֲשָׂיו וְלִכֵּן צָרִיךְ לְנַהוּג בְּכַבּוּד בְּכָל דְּבַר שֶׁבְרָא הַקְּב"ה, וּבְתִיב וְכֵן כְּתוּב
 עוֹד, יוֹדוּךְ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךְ דְּהֵינּוּ שְׂכוּלִים מִשְׁבַּחִים לְקַב"ה עַל בְּרִיאָתָם
 לְצוֹרֵךְ הָעוֹלָם.

השכינה משבחת את ז"א וז"א את השכינה

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח רַשְׁב"י פָּתַח לְבַאֵר אֵת מִשְׁכַּב, (שיר השירים ב) אֲנִי
 חֲבַצְלֵת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשַׁנֵּת הָעֵמְקִים וְאָמַר רַשְׁב"י. כִּמְהַ
 חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּקָדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לֵיהּ, וְהִיא מְשַׁבַּחַת לֵיהּ תְּדִיר כְּמַה

אור הרשב"י

שהיה מעמר וקוצר בבקעת בית תופת כיון
 שבא השרב נטל עשב וקשר בראשו אתא עליה
 הוויא גבור קם קטליה עבר עליה חבר המא
 קטיל הוויא אמר ליה מאן קטיל הדין הוויא א"ל
 אנא איסתכל עישבא דברישיה א"ל מרים את
 עישבא דברישיך ואת משביח עבד הכי קרב
 לגביה לא הספיק ליגע בו עד שנשר איברים
 איברים.

[נח] כדאיתא במדרש, בכמדבר רבה שם רמש
 ואין מספר ללמדך שבכל מקום הקדוש ברוך
 הוא עושה שליחותו ולא ברא אחד לבטלה
 פעמים שעושה שליחותו ע"י צפרדע ופעמים ע"י
 צרעה ופעמים ע"י עקרב, א"ר חנין דצפורי
 מעשה בעקרב א' שהלך לעשות שליחותו של
 הקדוש ברוך הוא בעבר הירדן וזימן לו הקדוש
 ברוך הוא צפרדע אחת ועבר עליה והלך אותו
 עקרב ועקץ את האדם וכן מעשה בקוצר אחד

הלימוד היומני

לע"ע רבי ציון כהן בן יחזקאל ז"ל

חביבה השכינה הנקראת כנסת ישראל לפני הקב"ה שהוא ז"א שהקב"ה משבח אותה כמש"כ יפה את רעיתי כתרצה' וגו' וכ"כ 'ראשך עליך ככרמל' וכיו"ב וכן גם השכינה משבחת אותו תמיד כמש"כ 'הנך יפה דודי אף נעים' וגו' (רמ"ק). • **וְכַמָּה שְׁבַחְיָן וּמְזַמְרִין אֶת־קַנְתָּ לַיהוָה לְמַלְכָּא תְדִיר** וכן כמה שבחים וזמירות היא מזמנת לשבח את המלך ז"א ומלבד שהיא אינה פוסקת מלשבח את המלך היא עוד תתמיד לשבחו בכל זמן מן הזמנים לפי שינוי הזמן אם זה חול המועד או ר"ח או שבת או יו"ט, בגלל שתמיד השכינה משתוקקת לקבל את שפע הז"א תמיד אבל ז"א אינה משבח אותה אלא רק כאשר היא מעוטרת במעשים הטובים של בניה ישראל (רמ"ק). • **זְכָּאָה חוֹלְקֵיהוּן דִּישְׂרָאֵל, דְּאֶחִידָן בְּעַדְבָּא דְּחוֹלְקָא קְדִישָׁא** אשרי חלקם של ישראל שהם אחוזים בגורל החלק הקדוש של הקב"ה, **כְּמָה דְּכִתִּיב** כמש"כ בפסוק, (דברים לב) **כִּי חֵלֶק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ** דהיינו שישראל הם גורלו וחלקו של הקב"ה. •

אני חבצלת השרון נאמר על כנסת ישראל

אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׂרוֹן, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאֶקְרִי חֲבַצְלַת, דְּקִיּוּמָא בְּשִׁפְרוֹ דְּנוּי בְּגִנְתָּא דְּעֵדָן לְאַתְנַטְעָא

ומש"כ אני חבצלת השרון פירושו שהיא השכינה הנקראת כנסת ישראל והיא גם נקראת חבצלת ופירושו שהשכינה אומרת שהיא עומדת אצל ז"א שהוא הפאר של הנוי, דהיינו שהו"ק דז"א הם פארות הדעת ששם הוא סוד הנוי, ומקומם הוא בבינה שהיא הגן שבתוך החכמה הנקרא עדן ושם הו"ק הם בבחינת הנטיעות אבל כאשר הם החכמה הם

הלימוד היומי

לע"נ רבי ציון כהן בן יחזקאל ז"ל

רק בסוד טיפת הזרע (רמ"ק). **הַשָּׂרוֹן, דִּהְיָא** (נטרת נ"א שרה) **וּמִשְׁבַּחַת**
לִיָּה לְמַלְכָּא עֲלָאָה ומש"כ 'השרון', פירושו שהיא משוררת, כי היא שומרת
 וממתינה בכדי לקבל את השפע ואז היא משבחת ומשוררת למלך העליון שהוא החכמה
 בכדי לעורר אותו אל הייחוד עם הבינה ועי"כ היא מקבלת את השפע (רמ"ק). **דְּבָר**
אַחַר אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׂרוֹן פירוש אחר שמש"כ 'אני חבצלת השרון',
דְּבַעֲיָא לְאַשְׁתְּקָאָה מִשְׁקִיו דְּנַחְלָא עֲמִיקָא, מְבוּעָא
דְּנַחְלִין פירושו שהוא מלשון שריית מים כי המלכות רוצה לקבל את שפע השקאתה
 מהמשקה של הנחל העמוק שהוא המבוע של כל הנחלים, דהיינו שהיא הבינה שהיא המבוע
 של כל הז"ת הנקראים נחלים. **כְּמָה דְּאָתְּ אֲמֹר** כמו שנאמר בפסוק (ישעיה לג)
הֲיָה הַשָּׂרוֹן (כְּעֶרְבָה). (לְאָגַם מַיִם) דהיינו שמקום שריית המים יהיה כארץ ערבה
 ויבשה והרי מבואר ששרון הוא מלשון שרייה וכן כאן הפירוש שהמלכות תקבל את שריית
 מיי השפע מהבינה (מק"מ) **שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמֻקִּים, דְּקַיִמָּא בְּעֲמִיקָתָא**
דְּכֻלָּא ומש"כ 'שושנת העמקים', פירושו שהמלכות נקראת כך לפי שהיא עומדת גם
 בחכמה שהוא העומק של הכל כי למלכות יש בחינה פנימית הנכנסת בעומקי החכמה
 (רמ"ק).

ממעמקים קראתיך ה' הם הו"ק דחכמה

שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמֻקִּים. מֵאֵן אֵינּוֹן עֲמֻקִּים ומש"כ 'שושנת העמקים',
 קשה למה כתוב עמקים בלשון רבים ולא עמק מאחר שהכוונה רק לחכמה.